

Vi taler ikke om sundhedspolitik, for der er ingen problemer, der relaterer til det sundhedspolitiske. Vi taler om forbrugerpolitik med en klar mulighed for den bevidste forbruger for at vælge de produkter fra, som de ikke vil have. Jeg har medgivet både i Sundhedsudvalget og også nu her i dag, at det vil jeg sørge for kan ske.

Der foregår jo på baggrund af det forslag, der blev lagt frem, og som Levnedsmiddelstyrelsen havde udarbejdet, nogle sonderinger omkring den bekendtgørelse, som så bliver resultatet af det, og det er klart, at en sådan bekendtgørelse skal da ligge inden for det mandat, som dagsordenen gav.

Jørn Jespersen (SF):

Efter min opfattelse taler ministeren fuldstændig uden om de spørgsmål, der bliver stillet til hende.

Dagsordenen handlede ganske rigtigt om novel food og et mandat til regeringens forhandlingslinje i den sammenhæng. Men den handlede ikke kun om novel food, den handlede også om situationen, indtil denne forordning måtte træde i kraft, og det er den som bekendt ikke endnu.

Dagsordenen fastlagde også den danske linje i relation til de frihedsgrader, der måtte være i forhold til den kommende forordning om novel food, og dem kender vi ikke endnu, for vi ved ikke, hvordan forordningen kommer til at se ud.

Sagen er derfor, at vi er i en situation, hvor der ikke er nogen bindende EU-regler. Vi kender ikke de kommende EU-regler, og derfor er dagsordenen gældende, og den skal efterleves af en ansvarlig minister.

Derfor vil jeg gerne bede ministeren om at svare på de tre konkrete spørgsmål, jeg stillede:

Kan ministeren bekræfte, at dagsordenen helt eksplicit og uden nogen tvivl taler om en mærkning af det enkelte produkt? Det er spørgsmål nr. 1. Kan ministeren bekræfte, at det er det, dagsordenen siger?

Mit andet spørgsmål var: Vil ministeren bekræfte, at Levnedsmiddelstyrelsen så sent som den 30. oktober i år og at ministeren i kraft af oversendelsen af brevet til Folketingets Sundhedsudvalg helt tydeligt har opfattet mærkningskravet som et krav om, at den enkelte vare blev mærket?

Og mit tredje spørgsmål var: Kan ministeren give andre eksempler på, at et mærkningskrav opfyldes blot ved en skiltning i butikkerne?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må jo også konstatere, at ministeren ikke besvarer de spørgsmål, som vi stiller, og det synes jeg er beklæmrende.

Og jeg bliver meget bekymret, når ministeren ikke vil garantere forbrugerne, at når de køber en vare, der er mærket med det danske Ø-mærke, det økologiske mærke, kan de være 110 pct. sikre på, at så er der ikke og der kommer heller ikke gensplejsede organismer i berøring med det produkt, de køber. Det må da – det vil jeg gerne spørge ministeren om – være en fuldstændig klar forudsætning for det økologiske mærke, at det ikke må komme i berøring med noget som helst gensplejset materiale. Det håber jeg vi kan være enige om, og det bekymrer mig meget, at ministeren fuldstændig undlod at besvare det spørgsmål.

Steen Gade (SF):

Ministeren lægger vægt på, at der ikke skal være tvivl hos forbrugerne om produktet. Det, jeg egentlig tager ordet for her, er for at koncentrere mig lidt om dagsordenen, der er vedtaget. Det står der jo i dagsordenen.

Men det interessante i dagsordenen, som et enstemmigt Folketing har vedtaget, er jo, at metoden også er angivet. Det går ministeren jo udenom. Metoden står jo foran. Der står, at disse produkter er forsynet med en klar forbrugermærkning, og det er om den metode, ministeren siger, at der er forskellige måder at løse det på.

Nej, fru minister, det er der ikke forskellige måder at løse det på, for dagsordenen skriver om én metode: Mærkning! Og mærkning er i alt forbrugerpolitik noget andet end skiltning. Det kan ministeren slå op i al anden lovgivning om forbrugerpolitik, og derfor vil jeg spørge, om ministeren ikke vil overveje sit svar en gang til og gå i tænkeboks og så komme med et nyt svar, der lever op til den dagsorden, der er vedtaget i Folketinget.

Ester Larsen (V):

Jeg er enig med sundhedsministeren i den opfattelse, at det problem, vi behandler, ikke vedrører sundhedspolitik, men forbrugerpolitik.

Jeg er også enig med sundhedsministeren i, at det, vi står over for, er et overgangsproblem, fordi vi kan forvente fælles EU-regler i løbet af relativt få måneder.

Mit spørgsmål til ministeren er, om ministeren har modtaget oplysninger om, hvad det vil koste industrien og dermed forbrugerne at skul-